

1. Застосування газоподібного монооксиду вуглецю для виготовлення лікарського засобу для лікування пацієнта, що страждає від або схильний до ризику виникнення локалізованого запалення нирок.
2. Застосування за п. 1, де лікарський засіб являє собою газоподібний лікарський засіб.
3. Застосування за п. 2, де газоподібний монооксид вуглецю знаходиться в суміші з газом, що містить кисень.
4. Застосування за п. 3, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у суміші складає щонайменше приблизно 0,025 %.
5. Застосування за п. 4, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у суміші складає щонайменше приблизно 0,05 %.
6. Застосування за п. 5, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у суміші складає щонайменше приблизно 0,10 %.
7. Застосування за п. 6, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у суміші складає щонайменше приблизно 1,0 %.
8. Застосування за п. 1, де лікарський засіб являє собою рідкий лікарський засіб.
9. Застосування за п. 8, де рідкий лікарський засіб являє собою водний розчин, що містить газоподібний монооксид вуглецю.
10. Застосування за п. 8 або 9, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю в лікарському засобі складає щонайменше приблизно 0,0010 г монооксиду вуглецю/100 г рідини.
11. Застосування за п. 10, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у лікарському засобі складає щонайменше приблизно 0,0020 г монооксиду вуглецю/100 г рідини.
12. Застосування за п. 11, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у лікарському засобі складає щонайменше приблизно 0,0030 г монооксиду вуглецю/100 г рідини.
13. Застосування за п. 12, де концентрація газоподібного монооксиду вуглецю у лікарському засобі складає щонайменше приблизно 0,0040 г монооксиду вуглецю/100 г рідини.